

kan garantere, at loven ændres, hvis landsretten stadfæster afgørelsen», siger kontorchef Birgit Herslund«.

Det er selvfølgelig helt i orden, at en kontorchef giver udtryk for sin faglige vurdering af en sag, når pressen spørger. Men det er vel næppe kontorchefens opgave at erklære, at en dom ikke er til at leve med. En kontorchef skal vel ligesom alle os andre rette sig efter en dom. Værre bliver det så, når kontorchefen afgiver garantier for, at loven vil blive lavet om. Siden hvornår er det blevet en kontorchefts lod at ændre loven? Det er vel Folketingets opgave og mulighed at ændre lovgivningen, hvis behov opstår.

Svar (3/11 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Skov- og Naturstyrelsen har også lagt mærke til den i begrundelsen for spørgsmålet nævnte artikel i Jyllands-Posten, som indeholder en række ikke korrekte »citer« og andre fejl eller misforståelser.

Anledningen til presseomtalen var nogle domme i prøvesager om helårsbeboelse i sommerhuse, dvs. om rækkevidden af planlovens § 40. I henhold til § 40 må en bolig i et sommerhusområde bortset fra kortvarige ferieophold m.v. ikke anvendes til overnatning i perioden fra 1. oktober til 31. marts.

Skov- og Naturstyrelsen har midt i september 1995 udtalt til en række aviser, at der verserer prøvesager om håndhævelsen af planlovens § 40 ved flere domstole, og at ministeriet er interesseret i ved anke af byretsdomme (som fortolker forskelligt) at få domstolenes endelige afgørelse af, om bestemmelsen i den nuværende udformning kan håndhæves, eller om den ikke kan, som Kommunernes Landsforening hævder det.

Styrelsen har derfor anmodet Statsadvokaten i Aalborg om at få de nævnte prøvesager fra Sejlflod Kommune anket til Vestre Landsret.

På Sjælland forberedes prøvesager fra Jægerspris Kommune ved politiet i Frederikssund, og de er endnu i efterforskningsfasen.

Hvis begge landsretter kommer frem til, at helårsforbudet ikke kan håndhæves med den gældende formulering i planlovens § 40, må ministeriet se på formuleringen igen.

Det er ministeriets opgave at sikre, at lovgivningen virker efter Folketingets hensigt og at forberede lovgivningsinitiativer for ministeren, hvis dette ikke er tilfældet.

SpM. nr. S 230

Til justitsministeren (25/10 95) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke konsekvenser det har for dannelsen af retspraksis og borgernes retsstilling, når Højesteret træffer afgørelser, der ikke er i overensstemmelse med den lovgivning, Folketinget har vedtaget?«

Begrundelse

I tidsskriftet Advokaten, nr. 5 fra 1995, side 142 og 143, beskriver advokat Mogens Tange en sag, hvor en borger taber en sag ved Landsskatteretten, vinder samme sag ved Landsretten og så igen taber den ved Højesteret. Problemet med Højesterets præmisser for dommen er, at de er i direkte strid med såvel lovgivningen som forarbejdet til lovgivningen. Højesteret kommer derved til at få funktion som lovgiver – med tilbagevirkende kraft.

De langsigtede konsekvenser for retspraksis såvel som for borgernes retsstilling er nok så problematiske, hvis Højesteret går ud over gældende lovgivning og laver et helt eget sæt bestemmelser, hvorfor ministeren bedes give en fylldig vurdering af problemstillingen.

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til en artikel af advokat Mogens Tange i tidsskriftet Advokaten, nr. 5 1995, side 142 og 143. I artiklen omtales en højesteretsdom, der efter advokat Mogens Tanges opfattelse er betænkelig, idet den er udtryk for, at Højesteret optræder som lovgiver.

Af principielle grunde finder jeg ikke at burde kommentere Højesterets afgørelse af en konkret sag.

Generelt kan det dog fastslås, at danske domstole ikke – som det siges i spørgsmålet – kan træffe afgørelser, der ikke er i overensstemmelse med den lovgivning, som Folketinget har vedtaget. Undtagelse herfra gælder dog, hvis loven findes at stride mod grundloven eller eventuelt Danmarks internationale forpligtelser.